

Petra Lindholm, "Bystanders", video-loop 16 min, 2020. Installationsvy på Galleri Magnus Karlsson. Foto: Petra Lindholm/Galleri Magnus Karlsson

Lovisa Ringborg, "Lucid cave", 2020. Silvergelatinfotografi. Foto: Lovisa Ringborg/Cecilia Hillström Gallery

Lovisa Ringborg, "The other hand", 2020. Silvergelatinfotografi. Foto: Lovisa Ringborg / Cecilia Hillström Gallery

Svindlande vackert och kusligt pärlband av små hemligheter

Konst | Utställning

Fever
Petra Lindholm
GALLERI MAGNUS KARLSSON,
FREDSGATAN 12, T O M 8 FEBRUARI

Skuggrummet
Lovisa Ringborg
CECILIA HILLSTRÖM GALLERY,
HUDIKSVALLSGATAN 8, T O M 15 FEBRUARI

Joanna Persman
konst@svd.se

Vårsäsongen har börjat på Stockholms gallerier. Joanna Persman ser två utställningar med drömska kvaliteter. I Petra Lindholms videoverk bildar naturen själv en flimrande fond medan Lovisa Ringborg tar betraktaren med på en resa i det undermedvetna.

Solen går sakta upp. Bländande gul, välgörande och förgörande. Detaljerna är suddiga. Blicken försöker hitta ett fäste. De rörliga bilderna kommer i ett oavbrutet flöde. Som febriga minnen som

tränger sig på och överlappar varandra. Utan ordning och sammanhang och ändå med något slags inre logik för själen. Vad hände – och varför? Var jag där, eller bara drömde jag?

Petra Lindholms utställning "Fever" är en poetisk gestaltning av en yttre och inre resa i tider av en global klimatångest. I galleriets största, fönsterlösa rum projiceras "Bystanders", konstnärens senaste videoverk. Det är skönt att lägga sig ner på den röda mattan och låta sig översvämmas av bilder och röster. Bubblande vatten. En vidsträckt öken eller bara en klipphäll? En landningsbana, betraktad från ett inflygande flygplan. Ett havslandskap när man från ett fartygsdäck känner vattendroppars saltmak. Därtill oräkneliga gåtfulla mönster. Pastellfärger i kaskader. Ljus lika hotfullt som mörker. Skärvor av liv som överallt pågår samtidigt och utan nåd. Fragment och åter fragment. Ändå fogas de samman till en visuell dikt över tillvarons ständiga rörelse. De sammantagna avbrotten är själva kontinuiteten.

Pendangen till videoverket utgör "Book of changes", en svit textila collage. Tankarna vandrar omedelbart till den kinesiska visdomsboken som har ansetts förklara stort och smått i världen. Bildsvitens motiv är scener ur filmen. De fyra elementen – jord, vatten, luft och eld – återkommer. De rörliga bilderna har blivit frusna ögonblick i skira tyglager som limmats på varandra.

På avstånd påminner de inramande verken, alla i samma format, om akvarellmåleri där ljuset kommer underifrån. Och som vatten i akvarellen har även limmet betydelse i Lindholms skimrande skildring av de bagateller som formar världen. På nära håll blir det klart hur den slöjliga organzan har klippts och rivits för att förvandlas till kompositioner som svävar mellan det figurativa och abstrakta. Denna ordlösa berättelse varken döljer eller avslöjar. Den visar det som pågår medan vi inneslutna i oss själva inte ser.

Fascinationen för det undermedvetna, hypnosens och för

drömmens gåtfulla logik avspeglas tydligt i Lovisa Ringborgs skapande. "Phantom limbs" hette hennes utställning på Norrköpings konstmuseum förra året. Det kretsade kring det osynliga men ändå förnimbara: fantomsmärtor av alla dess slag. Om smärtan efter något förlorat. En förlorad kroppsdel, en förlorad vän eller en förlorad dröm. Den nya presentationen "Skuggrummet" på Cecilia Hillström Gallery är en uppföljning av detta tema. Även här handlar det lika mycket om det vi inte ser som om det vi ser.

Det är kanske bäst att börja med videoverket "Liquid moon". Den svartvita, cirkelformade bilden i ständig förändring är tillsammans med Jenna Hulténs hypnotiserande ljudmatta som en ny form av Rorschachtest.

Intill på golvet ligger "Dog", en skulptur i lera och rostangripen metall – en djurvarelse mitt i en förvandlingsprocess. På väg att dö eller att födas? Vad är det för skillnad förresten? Övergångar mellan olika tillstånd, både fy-

siska och metafysiska, är ett återkommande spår i Lovisa Ringborgs fantasifulla och tekniskt precisa verk. Speglingar och skuggor utgör motiven i de nyaste fotografierna, där svartvitt uppenbarar sig med oändliga nyanser av grått.

I "Ghostmaker" och "Lucid cave" fortsätter Ringborg att arbeta med tygmassor som draperas i fascinerande kompositioner. Varje veck har betydelse. Med kameran i stället för penseln skapar hon mjuka, sinnrika, böljande former. De fanns redan i hennes tidigare fotoverk. I triptyken "The washing" representeras människor genom sina händer och fötter som dyker upp bland tilltrasslade blöta tygmassor, köttligt rosa som om de färgades av blod.

Det är både svindlande vackert och smått kusligt på samma gång. Utställningen är som ett pärlband av små hemligheter. Varje verk är självständigt och ändå förbundet med de andra. De laddade tablåerna är lönn-dörrar till gåtfulla verkligheter. ■